

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2025, č. j. 9 A 111/2024 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2024, č. j. MSP-831/2024-OSV-OSV/2, kterým žalovaný zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2024, sp. zn. Si 436/2024. Tímto rozhodnutím Krajský soud v Praze odmítl žalobcovu žádost o poskytnutí informací podanou u Krajského soudu v Praze podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobce současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Usnesením ze dne 20. 2. 2025, č. j. 9 A 111/2024 - 27 městský soud výrokem I. zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a výrokem II. zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce. Zároveň městský soud poučil žalobce o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost.

[3] Proti napadenému usnesení městského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud výroky I. a II. změnil tak, že se jeho žádost nezamítá. Rovněž požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 3. 2025, č. j. 21 As 47/2025 - 7, výrokem I. zamítl stěžovatelovu žádost na ustanovení zástupce a jelikož důvody, které stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, nepovažoval soud za natolik konkrétní, aby je bylo

možné považovat za kasační námitky ve smyslu § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyzval stěžovatele výrokem II., aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které považuje rozhodnutí městského soudu za nezákonné a aby rovněž uvedl, co navrhuje. Stěžovatele zároveň poučil, že pokud této výzvě nevyhoví, tj. neodstraní-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě a v řízení pro tyto nedostatky nebude možné pokračovat, kasační stížnost odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona). O žádosti o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud s ohledem na názor vyslovený v usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, nerozhodoval.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je stěžovatel povinen v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí krajského (městského) soudu. Kasační stížnost lze přitom podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

[6] Podle § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Stěžovatel ani přes výzvu obsaženou v usnesení č. j. 21 As 47/2025 - 7 svá tvrzení uvedená v kasační stížnosti dostatečně skutkově a právně nekonkretizoval a nespecifikoval tak, v čem spatřuje nezákonnost napadeného usnesení městského soudu. Z tvrzení, která uvedl v kasační stížnosti, je patrné, že subjektivně pociťuje jistou újmu, která mu napadeným rozhodnutím žalovaného měla vzniknout. S rozhodovacími důvody, na kterých městský soud založil napadené usnesení, však nepolemizuje, nýbrž pouze popisuje celou řadu domnělých (negativních) postupů České republiky (či jejích orgánů) vůči své osobě. Jinými slovy, na argumentaci městského soudu v napadeném usnesení stěžovatel ani přes poučení kasačního soudu žádným způsobem nereaguje.

[8] Jelikož kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti a stěžovatel ani přes výzvu soudu vady kasační stížnosti neodstranil, nelze pro tento nedostatek v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalovaný nebyl účastníkem tohoto řízení o kasační stížnosti, žádné náklady řízení mu tudíž vzniknout nemohly, proto o nich Nejvyšší správní soud nerozhodoval.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

pokračování

7 As 265/2024